

BEKLENTİLER BOŞ ÇIKTI

FUAT AKYÜREK

Eylül ayının son günü televizyonlarının başına geçenler, Başbakan Erdoğan'ın açıklayacağı "demokratikleşme paketinin" içeriğini büyük merakla bekliyorlardı. Bu paketin niye gündeme geldiğini politika ile az çok ilgilenen hemen herkes çok iyi biliyordu. Ülkede bir Kürt Sorunu vardı ve yapılan görüşmeler sonucu ateşkes sağlanmış, KCK gerillaları ülke dışına çekilmeye başlamıştı. Açıkçası Kürt Sorunu'nun çözümünde yeni bir döneme girilmişti ve merakla beklenen paketin Kürt Sorunu'nun çözümüne yardımcı olacak unsurlar içermesi doğal bir gelişme olarak görülüyordu.

Gerçi paket açıklanmadan önceki süreçte gerek Başbakan Erdoğan'ın, gerekse de çeşitli hükümet yetkililerinin yaptığı açıklamalar, paketin içeriği konusunda iyimserlik yayacak türden açıklamalar değildi. Yine de bazı kesimler 'belki bir son dakika düzenlemesi' gelebilir beklentisi içerisindeydi. Ancak Başbakan Erdoğan'ın uzun süren sıkıntılı giriş konuşması bu tür beklentilerin boş çıkacağına işaretlerini zaten yeterince veriyordu.

Başbakan somut olarak paketin içeriğine girdiğinde herhangi bir köklü iyileşmenin gündeme getirilmemesi bir yana, az çok ciddi ilerleme sayılabilecek bir düzenlemenin de pakette yer almadığı görüldü. Kürt halkının acil taleplerinin başında anadilde eğitim geliyordu. Hükümet bu konuda herhangi bir adım atmadı. Ama 'Kürtler özel okullarda ve üstüne para ödeyerek anadillerinde eğitim' yapabilirlerdi! Koca bir ulus kendi çocuklarına anadilde eğitim yaptırabilmek için özel okullar açacak, parasını verebilenler bu okullara gideceklerdi! Bu görülmüş ve duyulmuş bir uygulama değildi. Ama AKP Hükümeti böylesine bir garabeti "ileri demokrasi" adına gündeme getirebiliyordu.

Binlerce Kürt politikacı cezaevlerindeydi ve paketin bunlara ilişkin bir düzenleme içereceği umuluyordu. Ama paket bunu görmezden geldi. Yerel yönetimler düzeyinde bazı rahatlamalar getirilmesi umuluyordu, bunların sözü bile edilmedi. Ama partiler seçim propagandalarında "yerel dilleri" kullanabileceklerdi! Peki ama Kürtler toplumsal politik yaşamda zaten hangi dili konuşuyorlardı ki? İlk okullarda andımızın kaldırıldığı ilan edildi. Kürt çocukları Türk olmadıklarını zaten onyıllardır bilmiyorlar mı? Diğer taraftan Kürtçe'de kullanılan q,x,w harflerinin kullanılması serbest bırakıldı. Zaten pratik olarak bu yasağın bir etkisi bulunuyor muydu?

Açıkçası "büyük reformlar" diye pazarlanan bu adımlar Kürt halkının beklentilerini karşılamaktan çok uzaklar ve Kürtlerin bütün temel talepleri karşılanmamış olarak orta yerde duruyor. Paket sadece Kürtlerde değil, farklı inanç gruplarında da hayal kırıklığı yarattı. Alevilerin temel talepleri yine gözardı edildi. Aleviliğin bir inanç olarak kabul edilmesi, Cem Evleri'ne bir ibadethane olarak yasal statü kazandırılması, üçüncü köprüye verilen Yavuz Sultan Selim adından vazgeçilmesi vb. gibi adımların hiç birisi atılmadı.

Ülkenin genel olarak doğrudan demokratikleşmesine yönelik herhangi bir yasal düzenleme de gündeme getirilmedi. Seçim sistemine ilişkin yapılan öneriler de konuyu bütünüyle mayınlı bir araziye doğru çekiyor. Baraj kaldırılmadığı gibi, getirilen önerilerde bu barajın dar bölge sistemi içerisinde devamını sağlayacak ve başkanlık sistemine giden yolu düzleyecek tuzak öneriler durumunda. Seçim sistemi tartışmalarında ortaya atılan öneriler en fazla oyu alan partiyi –bugün pratikte bu parti AKP'dir- güçlendirmeyi ve ona yeni avantajlar sağlamayı hedefliyor.

Açıklanan bu paket hakkında bütün bunlar üzerinden genel olarak şunları söylemek olanaklıdır. Bu paket takdim edildiği gibi bir reform paketi değildir. Ne Kürtlerin, ne Alevilerin, ne de genel olarak Türkiye halkının demokrasi ve özgürlük taleplerini karşılamaktadır. Hak diye verilen birkaç kırıntı ise, zaten toplumun sağladığı ilerleme ve gelişmişlik nedeniyle ya uygulanamayan, ya da uygulansa bile pratik bir anlamı ve değeri olmayan uygulamalar ve yasaklardır. Benzetme uygun düşerse yapılan çölde susuzluktan kavrulan birine bir damla su vermek, ama karşılığında başta yaşamını rehin bırakması olmak üzere ondan çok fazla şey talep etmektir.

Oysa sadece Haziran ayı boyunca süren halk hareketi özgürlük ve demokrasi talep etmiş, haklarına saygı istemişti. Bu süre içinde binlerce insan yaralanmış, halk şehitler vermiş, yüzlerce insan cezaevlerine tıkmıştı. Kürt halkı ise onyıllardır en değerli evlatlarını kaybetti, ağır bedeller ödediği bir mücadele sürdürdü. Kürtler hiçbir temel taleplerinden vazgeçmeyeceklerdir. Alevi mezhebi üzerindeki baskılar ve kısıtlamalar ise olduğu gibi devam ediyor. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin örgütlenme özgürlüğüne ilişkin en küçük bir düzenleme bile bu pakette yer almamaktadır. Demek ki, ne Türklerin, ne Kürtlerin, ne çeşitli inanç gruplarının, ne de genel olarak işçi ve emekçi halkın açıklanan bu paketi "ileri demokrasinin" bir aşaması olarak kabul etmeleri için hiçbir neden bulunmuyor. Ama hak ve özgürlükler için, demokrasi ve barış için mücadeleye devam etmek için bütün nedenler olduğu gibi duruyor ve hiç kuşkusuz Türkiye halkı da bu mücadeleyi veriyor ve verecektir.